

Forfatter: Säve, Carl

Titel: BREV TIL: Petersen, Niels Matthias FRA: Säve, Carl (1859-05-08)

Citation: Säve, Carl: "BREV TIL: Petersen, Niels Matthias FRA: Säve, Carl (1859-05-08)", i *Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie*, Det Schuboeske Forlag, s. 130. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991716-000-shoot-L0019917160000021.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Uppsalad. 8 Maj 1859.

Vördade Lärare och Vän!

Sedan jag för några dagar sedan till Dig afsände min disputation: Gutniska Urkunder, och dervid utbad mig Ditt omdöme, i fall Din tid medgåfve sådant, — har det fallit mig in, att jag för fullständighetens skull äfven borde sända Dig min medsökandes specimen, hans „Skáldskaparmálaqvæði“. Ty utan detta kan Du omöjligen anställa någon jämnförelse oss emellan. Det bör anmärkas, att det är helt och hållet på detta arbete, som hans anspråk på det Nordiska lärareämbetet måste grundas; ty han har, utom detta, icke skrivit en enda rad uti rent Nordisk språkforskning. Utan för öfrigt äro hans förtjenster uteslutande Mösogotiska. Du ser snart, om uti detta hans specimen finnes någon Nordisk anda; — äfvensom att hans svenska ord äro alldeles osvenska, t. ex. „ölskänkerska“ = d. ä. öl-iskänkerska, s. 6 (28), „qvällutsprungna qvinnor“ s. 10(52); „Vanern“ (=Vanen) s. 11 (58); han öfversätter beständigt eisa med: aska, t. ex. s. 18,42, 74- *; s. 131firir löngu öfversattes med „under en lång tid“ (= för lång tid sedan) s. 27 (98); — „mordeldsfarbjudare“! s. 29 (109); „sockenalf“ (= anfallsalf, sóknálfr), man tänker på sockenskräddare! — „ledspaka ringar“ s. 40 (125); — s. 53 (noten till N° 193) påstår han släktskap mellan íug(tanni) och jögun (af jaga)! — s. 69 (not. till 273) grceddis, gen., är ej något tryckfel, ty då opponenten invände, att det borde vara grceddi dat. (styrdt af præp. handa), ville han i början försvara grceddis såsom riktigt, men bragtes till tystnad, när opponenten var nog elak att framdraga titeln på den Isländska ABG-boken: „Lestrar-kver handa börnum“. — s. 72 (292) originalets berr betyder väl ej „bär“ (af bera), utan slår (af beria); — dessutom forekommer många andra orimliga el. rent af omöjliga Svenska ord t. ex. „skräl-bjelkar“ s. 17 (12) = hrínbálkar, m. fl. — När han skall criticera och föreslå ändringar i texten, så ser man tydligt, att han icke är på sitt rätta fält. Helt annat är det deremot, när han härleder ord med tillhjälp af Mösogotiskan, då går det ganska bra, och många af dessa härledninga äro verkligen ganska fyndiga, t. ex. gil af ginl af gína, tröll för trull af truðl af truða l. troða, m. fl. Deremot är det misslyckadt, när han sammanställer (s. 11) frá/n med det Sv. frå/na af ett Isl. *frá/na af frá/r (Sv. dial, frå, kry, frå till sig, krya upp sig), eller när han tror att iöfurr icke kommer af Fornengl. eofor, f.T. epar![], aper, utan af iafn, Gotl. ibns, æquus! — eller s. 5 (23) der jarðar reist (midgårdsormen) öfversattes med: „jordristaren“, hvilket han vid ventilationen förklarade så, att midgårdsormen i sitt raseri „ristade jorden med sin gadd, hvilken var som en plogbill“ — en alldeles onordisk och omythisk föreställning. — Dock, det är öfverflödigt att göra Dig uppmärksam på sådant!

Nu intrigeras här i hög grad, för att Uppstr. skall få högre eller åtminstone lika högt betyg för sitt specimen som jag för mitt. Phil. Facult., som ej inom sig har någon sakkunnig person i Fornnord., har gifvit uppdrag åt Rydqvist att yttra s. 132sig om våra arbeten. Huru det kommer att utfalla, vet jag ej; trol. yttrar han sig lika fördelaktigt om bägge, då han är en beskedliggörare, och dessutom dyrkar Grimm¹. Det kunde derföre vara mig till det största gagn, om det skulle behövas, att jag här hade ett, om ock helt kort, yttrande af Dig om hans och mitt arbete. Han har, som sagdt är, icke skrivit något annat af Nordiskt slag, än detta; då jag deremot har åtminstone Yngl. Sagan och litet annat.

Vågar jag besvara Dig med att afsända inneliggande bref till Sv. Grundtvig?!

Frambär uttrycken af min vörndnad för Fru Etatsrådinnan och Din Fosterdotter !

Lef väl! ack, om jag finge skynda till Köpenhamn — jag känner ett verkligt behof att få uppfriska min själ i Din närhet, att höra Ditt Nordiska tal, känna flägten af Din Nordiske ande!

Din sonligt tillgifne
Carl Säve.